

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Університет імені Яна Длугоша в Ченстохові (Польща)

Університет м. Ніш (Сербія)

Північний національний університет м. Інчуань, провінція Нінся

(Китайська Народна Республіка)

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Б. Хмельницького

**ЕКОНОМІКА, УПРАВЛІННЯ, ОСВІТА І НАУКА:
ТРАНСФЕР ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ
В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

МАТЕРІАЛИ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

14-15 січня 2020 року

Мелітополь-2020

Організаційний комітет

Солоненко А. М. – доктор біологічних наук, професор, ректор МДПУ імені Богдана Хмельницького, д. б. н., голова

Москальова Л. Ю. – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи МДПУ імені Богдана Хмельницького, заступник голови

Пшенична Л.В. – кандидат наук з держуправління, професор, перший проректор СумДПУ імені А.С. Макаренка, заступник голови (Україна)

Члени оргкомітету

Бельчев П.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету інформатики, математики та економіки МДПУ імені Богдана Хмельницького (Україна)

Бонк З. – Dr Hab. Inż. Prof., ректор Університету імені Яна Длугоша в Ченстохові (Польща)

Джан Сянюн – кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету музики і танцю Північного національного університету (провінція Нінся, КНР)

Кудріна О.Ю. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри бізнес-економіки та адміністрування СумДПУ імені А.С. Макаренка (Україна)

Петренко В.А. – кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри управління та адміністрування МДПУ імені Богдана Хмельницького (Україна)

Семеніхіна О.В. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри інформатики СумДПУ імені А.С. Макаренка (Україна)

Сунчіца Д. М. – доктор філологічних наук, професор, декан педагогічного факультету м. Вранє Університету м. Ніш (Сербія)

Чижова В.І. – доктор економічних наук, професор, МДПУ імені Богдана Хмельницького (Україна)

Дядечко С.Ю. – кандидат економічних наук, доцент, МДПУ імені Богдана Хмельницького (Україна)

Економіка, управління, освіта і наука: трансфер теорії і практики в умовах цифрової глобалізації: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 14-15 січня 2020 року, м.Мелітополь. 2020. – 128 с.

Матеріали подано в авторській редакції

– розробка критеріїв, показників, індикаторів і порогових показників інтелектуальної безпеки в цілому та на різних рівнях;

– формування стратегії, а також комплексу заходів і інструментів, що забезпечують захист від ймовірних загроз інтелектуальної безпеки на всіх рівнях національної економіки.

Отже, особливе значення в контексті національної економічної безпеки має інтелектуальна безпека, що полягає в тому, що загрози інтелектуальної безпеки не мають яскраво вираженого характеру та помітно не руйнують основ життєдіяльності суспільства. Однак їх руйнівний вплив проявляється в довгостроковій перспективі та може стати незворотним для розвитку держави.

Список використаних джерел

1. Марченко О. С. Інтелектуальна безпека у вимірі економіки знань. *Вісник НУ «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*. 2012. № 1 (8). С. 278–279.
2. Мосов С. П. Інтелектуальна безпека як складова національної безпеки України: реалії сьогодення. *Державна політика забезпечення національної безпеки України: актуальні проблеми та шляхи їх розв'язання* : матеріали круглого столу (м. Київ, 19 лютого 2013 р.) / за ред. Г. П. Ситника, Л. М. Шипілової. К. : НАДУ, 2013. С. 29–33.
3. Ревак І. О. Інтелектуальний потенціал у системі економічної безпеки України : дис. ... доктора економ. наук : 08.00.03, 21.04.01. Львів, 2016. 474 с. URL: https://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/12/dis_revak.pdf (дата звернення: 11.01.2020).
4. Ревак І. О. Інтелектуальна безпека України: сутність та загрози. *Концептуальні засади економічного і правового забезпечення безпеки держави в умовах євроінтеграції* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса–Черкаси, 29-30 квітня 2015 р.). Одеса : ОДУВС, 2015. С. 84–89.

Кудріна О.Ю.

доктор економічних наук, професор,

завідувач кафедри бізнес-економіки та адміністрування

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Саєнко О.О.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри публічної служби та управління навчальними й соціальними закладами

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ МІЖНАРОДНИХ ТРАНСПОРТНИХ КОРДОНІВ

Сьогодні собливо привабливим є створення вільних економічних зон в прикордонних регіонах, оскільки в них можна успішно вирішити різні специфічні проблеми транскордонних територій.

Україна має виключно вигідне географічне положення, пов'язане з її близькістю до світових, зокрема, європейських ринків (у тому числі, центрально- і західноєвропейським). Наша країна володіє вигідною системою транспортних комунікацій, Україна має солідний трудовий, науковий та науково-технічний потенціал. Тобто наочно присутні чисельні фактори, сприятливі для залучення іноземних інвесторів та розвитку міжнародного співробітництва.

СЕЗ, за умови правильного підходу, реально можуть стати епіцентрами технологічного прориву України на якісно новий, сучасний рівень виробництва конкурентоспроможної продукції, сприяти її участі у міжнародному поділі праці як виробника високотехнологічної продукції.

Вигідне з точки зору транспортних перевезень геополітичне розташування України зараз не використовується повною мірою. Тому надалі питання про створення СЕЗ доцільно розглядати у взаємозв'язку з питаннями створення та розвитку міжнародних транспортних коридорів, як основних об'єднуючих елементів у складі транспортної інфраструктури.

На нашу думку, абсолютно обґрунтовано Кузьменко В.П. й Кузнецова Л.І. вказують, що розвиток транспортного коридору Балтика – Чорне море та Євро-Азійського транспортного коридору залучить до України потужні транзитні потоки, включаючи зв'язки Південної Азії та Африки з Європою, зв'язки Близького Сходу з Європою, зв'язки Середньої Азії з Європою та створять одну з найбільш перспективних для України транспортних артерій міжконтинентального значення [1].

У складі цих коридорів потенційно можуть бути розташовані низка вільних економічних зон. Через транспортно-складські центри, що можуть утворитися у межах цих вільних зон, по суші підуть потоки вантажів з усієї Європи. У спеціальних логістичних центрах буде проводитися їхня комплексна обробка, перевалка з одних видів транспорту на інші, включаючи перехід з вузьких європейських залізничних шляхів на широкі вітчизняні.

Крім того, буде організовано зберігання вантажів та надання багатьох інших послуг. Досить сказати, що подібний проект досі не має аналогів у країнах колишнього СРСР.

Основна ідея функціонування транспортних коридорів полягає в тому, щоб активізувати вантажопотоки через українську територію як по суші, так я шляхом задіяння у систему міжнародних транспортних коридорів вітчизняних портів.

При цьому, потрібно належним чином оцінити той факт, що Україна володіє найбільш важливою складовою – інфраструктурою обслуговування транспортних потоків. При належному оперативному використанні саме цього чинника, країна зможе посилити свій вплив на діяльність регіону і транспортних коридорів взагалі. Адже відомо, що функціонуючі транспортні потоки у силу їх інерційності досить складно переорієнтувати на нові напрямки.

Пасивність ж України, що винаходить свій прояв в усуненні від активної транспортної політики у регіоні, врешті-решт призведе до ситуації, коли монопольне транзитне місце займе одна з сусідніх держав, або ж транснаціональні корпорації. Свідченням логічності цієї тези є те, що на сьогодні Білорусія прагне замкнути на собі найважливіші транспортні потоки із Європи до Росії.

За оцінками економістів, потенційні можливості України по залученню додаткових міжнародних транспортних потоків достатньо великі. Обсяг перевезень вже найближчим часом

може бути збільшений на 25-30 процентів, а в перспективі, з наданням достатніх та якісних послуг і приведенням транспортної інфраструктури у відповідність з міжнародними вимогами, перевезення можуть бути збільшені в декілька разів. Відповідно, істотно зростуть і валютні надходження в державний і місцеві бюджети.

Світовий досвід у сфері створення СЕЗ на основі міжнародних транспортних коридорів свідчить, що разом зі значними успіхами є і невдалі спроби. Основними причинами тому стають прорахунки, які були допущені ще на стадії проектування СЕЗ. До найпоширеніших недоліків і прорахунків можна віднести: невдалий вибір місця розташування зони; недостатня увага до базової інфраструктури (тобто відсутність необхідного рівня шляхів сполучення: автомобільних доріг, повітряного сполучення; недостатній рівень розвитку телекомунікацій та електропостачання); недостатні інституціональні зв'язки між адміністрацією зони та тими державними установами, які причетні до створення пільгових режимів [1].

В Україні ситуація поглиблюється ще й глибокою економічною кризою, а також надмірним втручанням влади у господарські процеси бізнесу.

Список використаних джерел

1. Кузьменко В.П., Кузнецова Л.И.: Свободные экономические зоны: мифы и реальность // Экономика предприятия. – 1999. – № 2 – 3. – с. 24 – 34,
http://tourlib.net/statti_others/Kuzmenko.ht

Кудріна О.Ю.

*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри бізнес-економіки та адміністрування
Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка*

ПАРАДИГМИ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

З метою забезпечення тривкого соціально-економічного розвитку промислових регіонів України доцільно якомога активніше використовувати наявні можливості зовнішньоекономічної діяльності, а саме: розвивати експортний потенціал регіону й виробляти імпорто-замінну продукцію.

Для цього в регіонах необхідно здійснити оцінку ресурсних можливостей місцевих виробників з одночасним визначенням переліку тих видів продукції, які завозяться (імпортуються) до регіону. Місцеві органи влади, при цьому, мають сприяти розвитку суб'єктів господарювання, виступати ефективним власником державних підприємств, максимально утриматися від втручання у внутрішньогосподарську діяльність суб'єктів господарювання.

2. Центральні органи влади мають зосереджувати увагу на запровадженні єдиних соціальних стандартів життя в усіх регіонах держави, максимальному зменшенні рівнів диспропорції у розвитку окремих територій, забезпеченні прозорих і науково обґрунтованих

Наукове видання

**ЕКОНОМІКА, УПРАВЛІННЯ, ОСВІТА І НАУКА:
ТРАНСФЕР ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ
В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

14-15 січня 2020 року, м.Мелітополь

*Матеріали подаються в авторській редакції.
Відповідальність за достовірність інформації, автентичність цитат,
правильність фактів та посилань несуть автори*

Підп. до друку 10.01.2020.
Формат 60×84/8. Гарнітура Cambria.
Папір офсетний. Друк офсетний. Ум. друк. арк. 20,93.
Ум. фарб.-відб. 20,93. Обл.-вид. арк. 17,67.
Тираж 200 пр.